

ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಗ್ರೆಲಿನ್ (Ghrelin) ಎಂಬುದು ಹಸಿವಿನ ಹಾಮೇನ್ನನು ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶೈಥಿಂಥಾಲಮ್ಮಾನಲ್ಲಿ ಇದು ಉತ್ತಮಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತ್ತೇ - 'ಗ್ರೆಲಿನ್' ಹಾಮೇನ್ನನು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಂತೆ ಈ 'ರಸದೂತ' ಮಿದುಳ್ಳಿ ಸಂಕೇತ ಕಲ್ಸಿನ್ಯೂತ್ ದೆ. ಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ' ಎಂಬ ಸಂದೇಶ ಈ ದೂತನ ಮೂಲಕ ಮಿದುಳ್ಳಿ ಹೈಪೋಥಾಲಮಸ್‌ಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಮಿದುಳ್ಳ ಹಿವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಇದರಫರ್ಣ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೈಪಾಗಿದೆಯಿಂದರೆ ನಿಮಗೆ 'ಶಕ್ತಿ ಬೆಕ್ಕಾಗಿದೆ' ಎಂದಲ್ಲಿ ಹೀವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಸಬಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕೇಲ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಅದು ನಿರಿನ ಕೊರತೆ ಅಥವಾ ಉಂಟದ ವೇಳಾಪಟ್ಟೆ-. ಪ್ರತಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 1 ಗಂಟೆಗೆ ಉಂಟ ಮಾಡಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಿ, ಬಳಗಿನ ತಿಂಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಅದರೂ 1 ಗಂಟೆಗೆ ಹಸಿವಾದಂತೆ ಏನಿಸಬಹುದು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೋರಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಏನಾದರೂ ತಿಂಡರೆ ಬೇಸರ ಕೆಳೆಯಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಹಸಿವಿಗೂ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆ.

ಮಿದುಳ್ಳ ಹಿವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹಸಿವಿನಿಂದ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವ ಭಾಗವೂ ಮಿದುಳ್ಳೇ. ದೇಹದ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಜೀವಕೋಶಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ದೊರಕುಪಡು ಆಹಾರದಿಂದ. ಇದು ಮಿದುಳ್ಳ ಜೀವಕೋಶಗಳಿಗಂತೂ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅಗ್ಗೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ, ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿ, ನಿರ್ದೇಶ ರೀತಿ, ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ, ಮತ್ತು ಸ್ವಾಯುಗಳನ್ನು

'ನನಗೆ ಹಸಿವಿಲ್ಲ' ಎಂದರೆ...

'ನನಗೆ ಹಸಿವಿಲ್ಲ' ಎಂಬ 'ಪದ'ಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಲವು ಅರ್ಥಗಳು ಅಡಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. 'ನನಗೆ ಈ ತಿಂಡಿ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ' / 'ಇಷ್ಟು ದಿನ ನೀವು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟದನ್ನು ತಿಂದಾಗಿದೆ, ಈಗ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!' / 'ಈಗ ಇದನ್ನು ಕಿನ್ನಲು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ'. ಈ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥಗಳು ಅಡಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಉಂಟ ಮಾಡಿರಲು ಹಸಿವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಅಪ್ಪ-ಅಮೃಂದಿರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ, ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾದ ಕಾರಣವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಮನಿಸುವುದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರಬಹುದಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಉಹಿಸುತ್ತು ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೇ ತಳ್ಳಿಕಾಕುವುದು ಏರ್ಪೊ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೇ ತರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಹಸಿವೆಯನ್ನು ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದೋ ನೀವು "Mind Reader"- ಮನಸ್ಸನ್ನು ಓದುವವರಾಗಿಬೇಕು ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಮಗೆ Communicate ಮಾಡುವ ಅಂದರೆ ಸಂಹಿಸುವ ಕೆಲೆಯನ್ನು ಕೆಲಿಸಬೇಕು. ಸಂಭರ್ಚಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ 'ನನಗೆ ಹಸಿವಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುವುದು ಈ ಕೆಳಗಿನವರ್ಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು.

★ ನಾನೀಗ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ / ಟಿ.ವಿ. ನೋಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಉಂಟ ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸಲ್ಲ.

★ ನೀನು ಬಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಉಂಟ / ತಿಂಡಿ ನನಗೆ 'ರುಚಿ' ಎನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಕಿನ್ನುವ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ.

★ ಇವತ್ತು ನನಗೆ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು/ದೋಸೆ/.... ಇತ್ತೂದಿ ತಿನೆ ಲಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ.

★ ಆ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಂದಾಗಿದೆ, ಬೋರಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಕಿನ್ನುವ ಆಯ್ದುಯಿಲ್ಲವೆ?

ಇಂಥ ಸಂಭರ್ಚಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸದಿಲೀಸುವುದು

ಅಗತ್ಯ. "ಒಂದು ಸಲ 'ಟೆ' ಮಾಡಿ ನೋಡು, ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲೀಲ್ಲವೆಂದರೆ ನೀನು ತಿನ್ನಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ"/ "ನಿನಗೆ ಹಸಿವಿಲ್ಲವಾದರೆ, ನೀನು ತಿನ್ನ ಲೀಪಿಕೆಂದಿಲ್ಲ" ಈ ರೀತಿಯ ಅಯ್ಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ಅದರ ಇದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿ ಮಾಡಣಾದ ಅವಕ್ಷಯೆಯಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಪಣಿನಿಸುವುದು, ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವಿದ್ದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ ನೀವು ಅದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಏದರಿಸುವುದು ಸುಲಭ!

ಮಕ್ಕಳು ಉಂಟಕ್ಕೆ ಮೊದಲು 'ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದೆ' ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಂಟ ಮಾಡಿರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿವೆ.

★ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನಾಕಷ್ಟು ತಿಂಡಿ ತಿಂದಿರುವುದು.

★ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಪದಾರ್ಥವೊಂದನ್ನೇ ತಿಂದು ಉಳಿದ್ದಿಸ್ತು ಮುಟ್ಟಿದಿರುವುದು.

★ ಉಂಟ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಉಂಟದ ನಂತರ ತಮಗಿಷ್ಟಾಗಬುವ ತಿಂಡಿ ದೊಯೆತ್ತದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಬಿಡಿತಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುವುದು.

ಈ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಉಂಟಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಆದಮ್ಮೆ ಯಾವ ತಿಂಡಿಯೂ ಬೇಡ, ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ತರಕಾರಿ/ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೇ ನೀಡಿ. ಎಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳೇ ರುಚಿಯನ್ನೂ ನೋಡುವ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿ. ಉಂಟ ಸಮಯದ ನಂತರ ಇರತ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ರೂಢಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಹಳ್ಳಿ-ಕಾಲುಗಳಷ್ಟೇ ಉಂಟದ ನಂತರ ಸೇವಿಸಬಹುದಾದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪ್ಪ- ಅಮೃಂದಿರು ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಇರುವ ಅಡ್ಡಿ "ಮಕ್ಕಳ ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದರೆ?" ಎಂಬ ಭಯ. ಆದರೆ 'ತಿನ್ನ ದಿರುವುದು' ಹಸಿವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅನುಭವ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗುವುದು ಬಳ್ಳಿಯದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಆ ರೀತಿಯ ಅನುಭವದಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಹೊಂದೆಯಿಲ್ಲ! ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಅವರ 'ತಿನ್ನ ವಸಡವೆಳೆ' ಯಿನ್ನು ತಿದ್ದುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆ ತಿದ್ದುವಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಆಕ್ಯಾಟಿವ್ ಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ!